

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι. Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1904. Ὁρεῖ-
λουν δὲ οἱ ἐπιθεο οὐντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπε-
υθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνεχῶς
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἡπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων. — Αἱ περὶ αὐτοῦ κρίσεις.
— Τελετὴ ἐν Κορυτσᾷ. — Μνημόσυνον Μπάγκ. —
Κοινοτικά Ζήτηση. — Τὸ κληροδότημα. Ζητσαίου
καὶ οἱ καταδροχισταὶ αὐτοῦ. — Ἡ ἐν Βησσάνῃ
ἐορτὴ καὶ αἱ εἰσπράξεις ὑπὲρ τῶν σχολείων.

Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Σωφρόνιος ἀ-
ριστος ἱεράρχης εἶνε, ἀλλ' ἐπειδὴ φέρει ἐπὶ
τῆς ράχεως τὸν βαρύτατον φόρτον 85 ἐτῶν,
ἀποβαίνει αὐτῷ φυσικῶς ἀδύνατον παρὰ πᾶσαν
τὴν μεγίστην προθυμίαν καὶ τὴν ἀρίστην θέ-
λησιν πᾶσαι ταῖς ἀνάγκαις τῆς ἐπικρατοῦς αὐ-
τοῦ ἐπαρχίας νὰ ἐπαρκέσῃ. Τὸ ἐκκλησιαστι-
κὸν λοιπὸν καὶ ἐθνικὸν συμφέρον, οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ αὐτὸ τὸ κυβερνητικόν, νομίζω, ἀπαιτοῦ-
σιν, ὅπως ἐγκαίρως προνοήσῃ ἡ Μεγάλη Ἐκ-
κλησία νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦ δυσβάστακτου βάρ-
ους τῆς διοικήσεως τοιαύτης ἐπαρχίας, οἷα ἡ
τῶν Ἰωαννίνων, τὸν τῶσάυτας ἤδη καὶ τηλικύτας τῇ
Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρασχόντα ὑπηρεσίας, καὶ
τοποθετήσῃ ἐν σχετικῶς ὀλιγομερὲς ἐπαρ-
χίᾳ, ὅπως ἀπραγμονέστερον διέλθῃ τὰς ὑπο-
λειπομένας αὐτῷ ἡμέρας. Τοῦτο, εἶπον, τὸ
ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ κυβερνητικὸν ἀπαιτεῖ
συμφέρον, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλάνθρωπι, νομίζω,
ἐπιβάλλει, διότι ἀπάνθρωπον εἶνε, ἐντελῶς, νὰ
κατατρώχῃται ἐν ἡλικίᾳ μάλιστα χρυσοῦς
θεραπείας καὶ περιθάλψεως καὶ νὰ ταλαιπωρῇ-
ται ὑπὸ τῶν γηιοβόρων μεριμνῶν τῆς διοική-
σεως μεγάλης καὶ σπουδαίας ἐπαρχίας ἱεράρ-
χης τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον ἐν ἀξιοπικῇ ὑπη-
ρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας διανύσας, καὶ δίκαιον
καὶ προσήκον κρίνω νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτοῦ
ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία, προάγουσα εἰς τιμιωτέ-
ραν μὲν, ἀμεριμνοτέραν δὲ ἐπαρχίαν ἢ μετα-
θέτουσα εἰς ὑποδεστέραν μὲν, ἐκτάκτως δὲ
χάριν τοῦ προσώπου τιμαῖς καὶ γέρας περι-
κοινομένην Μητρόπολιν, ἢ τέλος, ὅπερ καὶ
βέλτιστον, κατ' ἐμὲ τοῦλάχιστον, ἀπαλλάτ-
τουςα πάσης ἱερᾶς διακονίας, ἀλλὰ κατὰ τὸ
προσῆκον καὶ τὸ πρέπον περὶ ἀνέτου καὶ αξιο-
πρεποῦς αὐτοῦ συντηρήσεως φροντίζουσα. Ναί,
τοῦτο πρέπει τῷ γεραρῷ Μητροπολίτῃ Ἰωαν-
νίνων Σωφρονίῳ καὶ παντὶ ἐτέρῳ γεγενηκότι
ἱεράρχῃ, πολυπράγμονα ἐπαρχίαν κατέχοντι,
διότι ἐν παντὶ μὲν ἔργῳ εἶνε ὠρισμένον σήμε-
ρον ὅριον ἡλικίας ἐνεργοῦ βίου, μόνοι δὲ οἱ τά-
λανες ἱεράρχαι παρ' ἡμῖν μέχρι βυθυτάτου γή-
ρατος ὀφείλουσι νὰ σύρωσι τὸ ἐξηνητημένον
σαρκίον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐκκλησίας! Τοῦτο
εἶνε σκληρόν, τοῦτο εἶνε τραχὺ καὶ ὠμόν, καὶ
εἶνε ἀνάγκη, νομίζω, ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία νὰ
μεριμνήσῃ πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀπρεποῦς.

— Ἐκτὸς τῶν θεσκειτικῶν ἐορτῶν, αἵτινες
ὡς πάντοτε καὶ ἐφέτος μεγαλοπρεπῶς καὶ χαρ-
μοσύνως ἐωρτάσθησαν ἐν Κορυτσᾷ, ἡ Κοινότης

δημοτελῶς δι' ἱερῶν μνημοσύνων γεραίρει τὴν
ἀγῆρω μνήμην τῶν διαφόρων εὐεργετῶν αὐτῆς,
ἐπὶ ταῖς γενναιοδωρίαις τῶν ὁποίων δύναται
νὰ κυχεῖται, οὕτα εἰς θέσιν νὰ ἐπιδείξῃ πλεί-
στους σχετικῶς εὐεργέτας καὶ δωρητάς, οἵτι-
νες ἐμπράκτως ἐξεδήλωσαν τὰ αἰσθηκτά αὐ-
τῶν πρὸ πολλοῦ. Ἡ κοινότης ἐτέλεσε πανδή-
μως τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήτου
Ἰωάννου Μπάγκ, τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ χορηγοῦ
τοῦ (Μπαγγεῖου) Γυμνασίου, ἡ κοινότης φέ-
ρον εὐγνωμοσύνης ἀποτείνουσα εἰς τὴν μνήμην
τοῦ φιλοπάτριδος τούτου ἀνδρός, τοῦ ἐν ἰδρωτὶ
τοῦ προσώπου του προσκτηθέντα πλοῦτον διὰ
τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους
του διαθέσαντος, καθιέρωσεν ὅπως κατ' ἔτα-
ς ἐπὶ τῇ ἄλλοτε ἀγομένῃ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορ-
τῇ (7 Ἰαννουαρίου) τελῇ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀνα-
παύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἀπόλυ-
σιν τῆς λειτουργίας, ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ παντὸς
τοῦ ἱερατείου μετέβησαν μετὰ πλήθους πολλοῦ
ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἡγρεπισμένη αἰθούσῃ τοῦ
Νηπιαγωγείου, ἐνθα ἀμέσως ἤρξατο ἡ ἐπιμνη-
μόσυνη τελετὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ συγκι-
νήσεως ἐμνημονεῦθη τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήτου
ἀνδρός. Τὴν ἐναλλάξ ψαλμένα ἄσματα ὑπὸ τῶν
μαθητῶν καὶ μαθητριῶν διεδέχθη λόγος ἐκφω-
νηθεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου κ.
Κ. Γύνη, ὁμιλήσαντος λίαν εὐφραδῶς περὶ ποι-
ήσεως καὶ γραμμάτων ἐν γενεῇ. Προοιμιάζο-
μενος εἶπεν ὅτι τόπος κατάλληλος διὰ διαλέ-
ξεις ἐπὶ διαφόρων θεμάτων, εἶνε μόνον οἱ Σύλ-
λογοι καὶ Ἀδελφότητες καὶ τὰ τούτων ὅμοια,
τῶν ὁποίων ὑστερεῖ ἡ πόλις. Τοῦτον διεδέχθη
λόγος τοῦ Μητροπολίτου, ὅστις ἐπικροτήτας
τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος λεχθέντα ἀνέπτυξε,
διὰ γλώττης εὐφραδῶς καὶ τοῖς πᾶσι καταλη-
πτῆς, τὴν δύναμιν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐλληνικῶν
γραμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν τὸ μόνον μέ-
λημα τῶν ἀειμνήτων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες
μὴ συστήσαντες οἰκογενεῖς τοιαύτας ἐθεώρησαν
τὰς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς κοινότητας. Ἐν τέ-
λει ἐξέφρασε τὴν λύπην του ἐπὶ τῇ ἐλλείψει
τῶν ὑπὸ τοῦ ρήτορος τῆς ἡμέρας ἐμνημονευθέν-
των σωμάτων, προσιπῶν ὅτι ἐν ἐκ τῶν με-
λημάτων του ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἰδρυσις τοιούτων
ὄχι μόνον Κυρίων, ἀλλὰ καὶ Κυριῶν καὶ ὅτι
Θεοῦ ἀρωγοῦντος δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς
καὶ ἡ Κορυτσᾷ θὰ προικισθῇ καὶ διὰ τοιούτων
σωμάτων.

— Τὴν 24 Ἰαννουαρίου ἐ.ε. ἐξέδωκε τέλος τὸ
Μητροπολιτικὸν δικαστήριον Ἰωαννίνων τὴν
ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς ἀμαρτωλῆς ἐκλογῆς τῶν
Ἐφόρων τῶν Σχολείων Ζήτησης, δι' ἧς ἡ κύριος
ταύτην παμπηφεῖ, δεχθὲν ὡς ἀληθεῖς τὰς κα-
ταγγελλείας κατὰ τὴν ἐκλογὴν δωροδοκίας
καὶ πολλὰς ἄλλας παρανομίας τῶν ἐπιτυχόν-
των ἐφόρων. Ἡ ἐκδοθεῖσα, οἷα ἀνεμένετο, ἀπό-
φασις ἐπανηγουμένη ὑπὸ τῆς ὀρθοφρονούσης μερί-
δος τῆς Κοινότητος καὶ μεγάλως ἐχαροποίησε
τούς μετὰ πόνον καὶ ψυχραιμίας παρακολού-
θουντας τὰ πράγματα Ζητσαίους, καθόσον διὰ
τοῦ δικαστικοῦ τούτου κολάφου ὑπεδείχθη εἰς
τὰ ὄργανα τῶν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἐκτελε-
στοῦ καταχωρμένων τὸ μέγα κληροδότημα Δ.
Ζητσαίου ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου δέν νὰ
προσφέρηται ὑπὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ ὅχι νὰ ὑ-
φαρπάζεται μετὰ τὰ ἱερά τοῦ κληροδοτήματος
χρήματα. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἐκ τῆς ἐπι-
βραδύνσεως τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ἐπῆλθε

βλάβη εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς
Κοινότητος, πλὴν ταύτης ὑπαίτιος εἶνε οἱ
ἐκνέμως ἐνεργήσαντες κατὰ τὰς γενομένας ἐκλο-
γὰς ἐνεκα τῶν ὁποίων καὶ προσελήθη ὁ δικα-
στικός ἀγών. Καιρὸς ὅμως εἶνε, ὅπως ἤδη ἡ
Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων στρέψῃ τὰ
βλέμματά του κατὰ τῶν κυρίων ὑπαίτιων τῆς
κοινοτικῆς διζμάχης τῆς Κοινότητος μας κ.
Κ. Παπασταύρου καὶ Γ. Σακκά, καθόσον, οὐ-
τοι συμπερὸν ἔχοντες πρὸς καταδρόχθησιν τοῦ
κληροδοτήματος Δ. Ζητσαίου νὰ ἀπασχολῶσι
τὴν Κοινότητα εἰς διάφορα ζητήματα, ὑπο-
δουλιζοῦσι τὰ πάθη μετὰ τῶν μελῶν της.
Ἡ ἐπὶ 7ετίαν ἀδικιολόγητος κατακράτησις
καὶ διασπάσις τοῦ κληροδοτήματος Δ. Ζη-
τσαίου ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν, εἶνε νομίζομεν,
ἱκανὴ ἀπόδειξις ὅτι οἱ εὐσυνείδητοι (!) οὗτοι
ἀνδρες μόνον εἰς τὴν βίαν θὰ ὑποκύψωσι καὶ
συνεπῶς ματαιοπονεῖ ὁ Μητροπολίτης ἀναμένων
μετάνοιαν αὐτῶν.

— Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι αἱ πλείσται τῶν
καθ' ἡμᾶς Κοινοτήτων ὡς μὴ ἔχουσι πᾶντα εἰ-
σοδήματα πρὸς συντήρησιν τῶν εὐκλῶν καθι-
δρυμάτων αὐτῶν ἀπὸ αἰῶνων ἔχουσι τὴν ἱερὰν
συνήθειαν ἵνα κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Θεοφανεῶν
πρέψωσιν αὐθορμήτως τῶν ἱερῶν αὐτῶν ὁβολῶν
ὡς ἐξῆς:

Ὁ Τιμιος Σταυρὸς, αἱ ἱερὰ εἰκόνες ἐκτί-
θεντι οἶονε εἰς πλειστηριασμὸν ὁπότε πᾶς
πολίτης, πᾶς κηδόμενος τῆς πνευματικῆς προ-
αγωγῆς τῆς πατρίδος του ἔρχεται εἰς ἀμύλλαν
προσφέρων ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἡ ἱερὰ
ἀμύλλα, ὁ ζήλος καὶ ὁ συναγωνισμὸς φθάνει
εἰς ἐπίζηλον σημείον, ὅπερ εἰρήσθω τόσον ἱερο-
πρεπῶς διεξάγεται, ὥστε μόνον οἱ λιθινὴν καρ-
δίαν ἔχοντες μένουσιν ἀδιάφοροι.

Τὸ ἔθος τοῦτο ὅπερ ἀπὸ αἰῶνων ἐπικρατεῖ
καὶ εἰς τὴν Βησσάνην τοῦ Πωγωνίου ἐπεξετάθη
εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία ἀποφύρον γενναίους
κροπούς. Ἀλλ' ἰδίᾳ ἡ ἀμύλλα καὶ ὁ ἱερὸς ζή-
λος ἀφίκοντο εἰς τὸ ζηνὶ εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Βησ-
σάνην, ὥστε νὰ συνεισφέρωσι τὸ ἐπίζηλον πο-
σὸν 75 λίρας ὁθωμανικᾶς κατὰ τὰς οἰχομένας
ταύτας κοσμοσωτηρίου ἐορτάς. Ἡ εἰσπραξὶς
τοῦ ποσοῦ τούτου γίνεται εἰς συμπόσιον ἐπο-
νομαζόμενον Φιλία, εἰς ἣν πάντες ὡς ἀδελ-
φοὶ συνεισφέρουσι τὸν ὁβολὸν των καὶ εἰς ἣν ὁ
ἐκ τῶν διδασκάλων κ. Ε. Π. Παγούνης διὰ κα-
ταλλήλου προσλαλῆς ἐξάγει τὰ ἀγαθὰ ἀπο-
τελέσματα τῆς ἐνότητος, ἀδελφότητος καὶ συμ-
πνοίας πάντων τῶν κηδομένων τῆς πνευματι-
κῆς προαγωγῆς τῆς ὅλης Πατρίδος, ἣν ὡς πε-
ριελθούσαν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἀποστέλλομεν προ-
φρόνως.

Φιλοπρόοδος ὁμήγουρας,

Ἡ ἱερὰ αὕτη πανήγυρις, ἡ ἀδελφικὴ αὕτη
πανδαισία, τὸ σεβαστὸν τοῦτο ἔθος τὸ κληρο-
δοτηθὲν ὑπὸ τῶν προγόνων ὑπὲρ τῆς σχολῆς
τῆς φιλομουσίας ταύτης Κοινότητος προήγαγε
καὶ ἐμὲ τὴν στιγμὴν ταύτην ἵνα καὶ πάλιν διὰ
τῆς ἀσθενοῦς μου φωνῆς ἐξάρω τὰ ἀποτελέ-
σματα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἀγάπης. Πᾶν
μέγα ἔργον ἵνα ἐπιτελεσθῇ ὡς δεῖ ἀνάγκη ἵνα
εὐθεθῶσιν οἱ κατάλληλοι συντελεσταί, ἀνάγκη
ἵνα ἐπέλθῃ ὁμόφωνος ἐνέργεια πᾶσιν τῶν δυ-
νάμεων τῶν τειγουσῶν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.
Οὐδὲν γίνεται ἀσκόπως, οὐδὲν ἐρχεται τυχαίως,
ἀλλὰ προοικατεῖ νόμος, προοικατεῖ συνθήκας.

